

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

רואים דבר נפלא, שאין שמים לב אודותיו, שלפני
למעלה משמונים שנה חזה בעל יום ההולדת ברוח
קדשו את המעמד ומצב דימינו אלו - נבואה גלו' ממש

ראה עמוד 4

ערב שבת קודש פ' דרא, י"ט מ"ח
ה' תהא שנת סגולות גדולות

ת"ז

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות

החיילת ב"צבאות השם" פרייזל חדזה תחי'
ליום הולדתה השלישית לאויוש"ט,
ביום י"ד מ"ח, הי' תהא שנת סגולות גדולות

זהבה תחי'

לרגל הגיעה לגיל המצוות לאויוש"ט,
ביום ח"י מ"ח, הי' תהא שנת סגולות גדולות

ולזכות אחי' ואחיותי' שיחיו

ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' אלחנן הלוי וזוגתו מרת חוה פייגל שיחיו שגלוב

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

נבואה גלוי' ממש של בעל יום ההולדת / משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ה

7 זמן הגאולה

גמר הנצחון דמלחמת בית דוד / פרשת השבוע באור הגאולה

11 "בזכות נשים צדקניות"

כל הנשים צדקניות / תפקידן של הנשים בהבאת הגאולה

13 ניצוצות של משיח

צריכים לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי" / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

14 כתי"ק - פרסום ראשון

כ"ף מרחשון שחל בשבת / מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ לשיחת ש"פ וירא כ"ף מ"ח ה'תשמ"ז

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית-שמואל, מיקוד 26109 • טלפקס: 871-5770 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

ב"ה
 ע"פ אי-אפשרויות דבר נבואה או דבר אחר בנבואה
 דחילה אחרת דע - נבואה ב' אשון תרבי"א שיש בו שני כפ"ק
 שנתה וזמן כהנא עילאה - וז"ל אשון עילאה סוף דעם דב"ה ב' ב'
 כפיוח או באשטאנען טען המשיח ומלכה ז"ל כתי"ק ע"ה שבתורה
 (תורת החסידות) לנסח טעם באשון גלוי כפ"ק

יש לומר אז דאס איז טרופט אין דעם וואס זייט ביהו שני
 כתי"ק - ע"פ הנבואה בלוק'ח"ל אז די שני כפ"ק זיינען אריבער צו
 תבחינות שבתה ארץ ועמק'ל. הייל גלוי תורת החסידות ע"י לנסח
 סוף ("חובה" משה) דורך דעם רבי"ל ב"ע ז"ל וז"ל היינטיג ווען ער
 אה ארבע דאס ווערט נוסף (ע"פ בלוי סבתה ארץ) תבחינות
 אחר. ערשט צו דער העלפלות, נאך) סבתה עמק'ל עניינות
 ונחיר'ען שלפענה ספדר העלפלות ענטר'ל אבער דאס ווערט נוסף
 סבתה ארץ, פסקו לסדר העלפלות, ע"ה - בכל סדר העלפלות.

און דער ע"פ כ' (פטר) בשנת כתר"א איז באנדט פארשטן -
 וואס ווערט אנגערופן יורה בלוי"ע על שם יורה הנשמים שכתב
 ז"ל, וואס יורה נאמרים אין פארבויגן סוף עבודת השבועה"ע -
 ענינה סוף מוצת החסידות, צו פוסק זיין אויך דעם תהינן שבתות
 דורך עבודת השוכות.

יש לנסח, אז דער יום חלילה איז נאכדעם בשנת תרבי"א
 "כתר"א בלשון תרגום (ע"פ בשנת תר"כ, אויחית ע"ה בלשון
 הקודש), ובלשון הצ"ח "כתר עילאה" (ע"פ "כתר עילאי") - וז"ל
 תכ"ן ענינה בעל יום חלילה איז נאכדעם המשיח כתי"ק כתי"ק
 החסידות) בלשון תרגום (כתר"א), וז"ל שבעים שנה דאז'ע
 בב"ה פגרה זיין די שבעים שנה סוף דעם סידור בעלמא כ"ף, וואס
 איז "חצא" לב"ה עולם האצילות, ע"פ תעודת (לשון הקודש) 44.

זיי דאס איז ארויס בלוי"ע דורך בני המלא סקומו כ"ף מ"ח
 אדמ"ר 44 - ע"י הרבנים תורת החסידות "בעניני לשון".

דערשט האט מען אויך א ליטע ב"ך חסון ככל שנת השנה
 ביום חלילה סוף יעדער בענטש איז "סולו גובר" ע"פ כתי"ק
 א נשיא דוד, וואס "הגלוי הוא הכל" און ע"ה איז "נשיא" בלשון
 מנשא, כל אנשי חרון - איז דאך טיפן אז ביום חלילה סוף א נשיא,
 וז"ל "סולו גובר" (ע"פ נאך תבנית השנה) - דאזי קמ"ל, נאר ארץ
 "סולו" כתי"ק סוף און סוף כתי"ק ווערט ע"פ נוסח אין אש
 כחוח) סוף ע"פ אויף א התעברות במלכו ובכל הכחות סוף כל אחר
 ואחת סאנטי דוד, אין ריך בנו מלא סקומו כ"ף מ"ח אדמ"ר
 נשיא דוד - יעדער נשך אין כל אנשי דוד א התעברות כ"ף
 בתי"ק סוף און אין אש כחוח.

יארבעה בכל שנת השנה ווערט קומט אין דעם צו אן ע"ל
 והתעברות נוספת, ווארען "סליח בלוי"ע" בערט אז בכל שנה וסוף
 ווערט נשך אן "אור" דעם של א' סוף עניני טיפן סוף אור
 קליין כתי"ק ופאכ"ר סוף דוד דוד (דוד סלשון ע"ה), וואס איז של
 בלוי סוף נאר די ע"ל משנה לענה.

וע"פ כ"ף חסון שנת ז' וואס איז א) א שנת השוכות
 (שנת השוכות) ב' ביום השבת - ע"פ צו ביהו יאח אבית ע"ה
 אין דעם "סולו גובר" סוף עבודת בעל יום חלילה כ"ף.

הנ"ל
 איש
 פ"ו

א
 פ"ו
 פ"ו

כ"ף מרחשון שחל בשבת

בקשר עם שבת זו – כ"ף מרחשון, הבאנו (בע' הבא) ב' צילומים (מוקטנים) מההגהה הא' של כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת ש"פ וירא כ"ף חשון ה'תשמ"ז (נדפסה (לאחרי הגהה נוספת) בלקו"ש חכ"ה ע' 316 ואילך)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

צילום א': ג. עפ"ז איז (נאָכמער) פֿאַרשטאַנדיק דער ביאור אין דברי הצ"צ בנוגע להולדת אדמו"ר נ"ע – "נולד כ' חשון תרכ"א, שיש בזה שני כפ"ן, שהוא רומז לכתרא עילאה" – ווייל די שליחות פון דעם רבי'ן נ"ע במיוחד איז באַשטאַנען אין ממשיך ומגלה זיין בחי' כתר שבתורה (תורת החסידות) למטה מטה, באופן גלוי לכל. . . ווי דאָס איז אַרויס בגלוי ממש דורך בנו ממלא מקומו כ"ק מו"ח אדמו"ר – ע"י תרגום תורת החסידות "בשבעים לשון".

צילום ב': ז. דערפון האָט מען אויך אַ לימוד בכ"ף חשון בכל שנה ושנה:

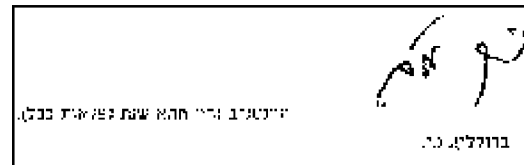
ביום הולדת פון יעדער מענטש איז "מזלו גובר". עאכו"כ פון אַ נשיא הדור, וואָס "הנשיא הוא הכל!" און ער איז ("נשיא" מלשון) **מנשא (הויבט אויף) הכל**, כל אנשי הדור – איז דאָך מובן אז ביום הולדת פון אַ נשיא, ווען "מזלו גובר" (ניט נאָר הבנתו והשגתו – דמאי קמ"ל, נאָר אויך "מזלו", בחי' כתר שבו, און פון כתר ווערט עס נמשך אין אַלע כחות), טוט עס אויף אַ התגברות במזלו ובכל הכחות פון כל אחד ואחת מאנשי דורו, און דורך בנו ממלא מקומו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – ווערט נמשך אין כל אנשי דורנו אַ התגברות במזלם, בחי' כתר, און אין אַלע כחות.

ואדרבא: בכל שנה ושנה ווערט קומט אין דעם צו אַן עלי' והתגברות נוספת, וואָרום "מעלין בקודש", ובפרט אז בכל שנה ושנה ווערט נמשך אַן "אור חדש שלא הי' מאיר עדיין מימי עולם אור עליון כזה". ועאכו"כ מדור לדור (דור מלשון שורה **וכולל כו"כ שנים**), וואָס איז שלא בערך מער פֿאַר די עלי' משנה לשנה.

ועאכו"כ בכ' חשון שנה זו, וואָס איז: א) אַ שנת השמיטה, ב) ביום השבת – קומט צו ביתר שאת וביתר עוז אין דעם "מזלו גובר" פון עבודת בעל יום ההולדת, כנ"ל.

הוספה

צילום נדיר מהתאריך שכתב כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק בפתח דבר להוצאה החדשה של "בשעה שהקדימו - תער"ב": **כ"ף מ"ח ה'תשנ"ב**

נבואה גלוי' ממש של בעל יום ההולדת

לפני למעלה משמונים שנה חזה בעל יום ההולדת ברוח קדשו את המעמד ומצב דימינו אלו – נבואה גלוי' ממש • מבאר בעל יום ההולדת שלפני הגאולה תהי' דרגא שני' של מחרפים (דור השני) – "אשר חרפו עקבות משיחך", יהודים שבכלל הם "מאמינים בה' ובתורתו", ועד שיש ביניהם "פיינע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמונת הגאולה, ועד כדי כך שמחרפים ומלעיגים מענין זה! • והרי זה פלא גדול ביותר: מי הי' יכול לתאר לעצמו לפני שמונים שנה שתקום "ברי' משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה' ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחרף "עקבות משיחך"! • אמנם, בימינו אלו – קם הדבר והי' לעובדה מציאותית • משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ה – בלתי מוגה

בזו צפה **לרגליו של משיח!!** ומכיון שידעיים ש"הנה זה עומד אחר כתלנו" – יש להזדזז "צופוצן די קנעפלאך פון דעם מונדיר" (כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁴ [=לצחצח את כפתורי המדים]), שכן, "אוי ואבוי" ("אָך און וויי") יהי' כאשר יבוא משיח צדקנו וכל ששים ריבוא בני' יעמדו ב"מסדר" עם "כפתורים מצוחצחים", ורק הוא

א. כאשר רואים שישנו "סער גדול ביים"¹, "מלכיות מתגרות זו בזו"² – צריכים לדעת שהסיבה לכך אינה מפני שגוי א' הסתכסך ונעשה "ברוגז" עם גוי אחר, אלא "בשלי הסער הגדול הזה"^{2*}, כדי שיהודי ידע שמשיח צדקנו עומד לבוא, "הנה זה עומד אחר כתלנו"³, שכן, "אם ראית מלכיות מתגרות זו

(1) יונה א, ד.
 (2) מדרש לקח טוב עה"פ לך לך יד, א. וראה ב"ר פמ"ב, ד.
 (2*) יונה שם, יב.
 (3) שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא" שנדפס

ב"הקריאה והקדושה" שיון תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ה ע' שסז. ועוד.
 (4) שיחת שמח"ת תרפ"ט (שיחות קודש אדמו"ר מוהרי"צ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95).

צריכים לראות שכל

ישראל יצעקו "עד מתי"

הגע עצמך: אם בזמנו של משה רבנו ה' צורך בביאת המשיח, גם כאשר בנ"ה היו במדבר, כשהקב"ה נתן להם כל צרכיהם מן המוכן (ואם היו רוצים, היו יכולים להיות מנותקים לגמרי מאומות העולם) – בזמן הגלות, כשישנם "מלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן", "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים", ובפרט חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא, לאחר ששכר "כלו כל הקיצין" – **בודאי ובודאי מורגש הצורך וההכרח הכי גדול** דביאת המשיח תיכף ומיד!

ומכיון שכן, צריכים לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי", עד שלא ישאר אפילו יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי", ואז, בודאי, ממלא הקב"ה תפלתם ובקשתם של ישראל, "הן אל כביר ולא ימאס", באופן ש"מיד הן נגאלין".

[כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לצעוק "עד מתי", וכל הקהל אחריו, ואח"כ אמר כדי לשלול ענין של עצבות – יצעקו "עד מתי" מתוך ניגון (וניגנו "עד מתי")]

(משיחת ש"פ וירא ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

אינם יכולים לסבול שיהודי אומר "הנה משיח בא"

הסוג ד"אשר חרפו עקבות משיחך" אינם "אויביך ה" – אדרבה, הם יהודים לומדי תורה ומקיימי מצוות, אלא שאינם יכולים לסבול שיהודי אומר "אָט אָט קומט משיח", מכיון ששומעים כבר את פעמי "עקבות משיחך"...

זוהי אפוא "מלחמת בית דוד" בימינו אלו – לבטל את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", וזאת – ע"י הפצת המעיינות חוצה, היינו, שיוצא מד' אמות שלו, אפילו כאשר ד' אמותיו ב"ליבאוויטש"... והולך למקום ה"חוצה", ששם נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ושם מפיץ את מעיינות החסידות!

(משיחת כ"ה מרחשון ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת ינון ע"ה בן – יבלחט"א – אברהם אלעל – נפטר בי"ט ניסן ה'תשס"א יד"ר שתיכף ומיד יקוים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

יהי' היחידי – "יחיד בדורו" – ש"לא הספיק" לצחצח את הכפתורים!...

מה נשאר לו לעשות – "מצוה אחת" בלבד, כפס"ד הרמב"ם⁵: "עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה", כלומר, אם הגאולה היתה צריכה לבוא כעבור שני רגעים, הנה ע"י פעולה זו מביא את הגאולה כעבור רגע אחד בלבד, ובלשון הרמב"ם⁶: "מיד הן נגאלין", תיכף ומיד **ממש**, שהרי מדובר אודות פס"ד **להלכה**, ובהלכה לא שייך ענין של "צחות"! "הלכה" ו"צחות" הם שני דברים מנוגדים!

בשיחה הנ"ל מבאר בעל יום ההולדת שלפני הגאולה יהיו שני דרגות – דורות – של מחרפים: דרגא ראשונה (דור הראשון) – "אשר חרפו אויביך ה"¹¹, אלו שמנגדים להקב"ה לתורתו ומצוותיו, ודרגא שני' (דור השני) – "אשר חרפו עקבות משיחך"¹¹, יהודים שבכלל הם "מאמינים בה" ובתורתו", ועד שיש ביניהם "פייע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמונת הגאולה, ועד כדי כך ש"חרפו עקבות משיחך", היינו, שמחרפים ומלעיגים מענין זה!

והרי זה פלא גדול ביותר: מי ה' יכול לתאר לעצמו לפני שמונים שנה שתקום "ברי' משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה" ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחרף "עקבות משיחך"!

ויתירה מזו: בשיחה הנ"ל מוסיף, שמלבד עצם הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", מבארים הם את הדבר בטעמים של "יראת שמים" – האמת היא שזוהו המשך ותוצאה מהדור ד"אשר חרפו אויביך ה", אבל **הם** מלבישים זאת באיצטלא של "יראת שמים"...

ודבר כזה הוא הפלא ופלא: האמונה דביאת המשיח היא אחד מיסודי הדת, י"ג עיקרי האמונה, וידוע פס"ד הרמב"ם¹² ש"כל

ובפרט שרואים בעליל שכל הסימנים שהובאו בגמרא ומדרשי חז"ל אודות עקבתא דמשיחא – נתקיימו בשלימותם בדורנו זה! ומה שישנם כאלו שלועגים לזה כו' – הרי

(5) ה' תשובה פ"ג ה"ד.
 (6) שם פ"ז ה"ה.
 (7) סנהדרין צז, ב.
 (8) ראה שער התשובה ח"א ספ"ה (ה, ב).
 (9) ל' הכותב – נחום א, ט. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 306 הע' 55.
 (10) ישע"ל, ל, טו.
 (11) תהלים פט, נב.
 (12) ה' מלכים רפ"א.

ובזקנינו בבנינו ובבנותינו¹³ – עאכו"כ היום, לאחרית מתן תורה וברא דעקבתא דמשיחא, וכמובא בקבלה¹⁴ והחסידות מבארת זאת במקומות ספורים¹⁵, שהדור דעקבתא דמשיחא הוא בדוגמת (וגלגול של) דורו של רבי שמעון בר יוחאי, כי אז תתגלה תורתו של רשב"י, וכמבואר בכמה מקומות¹⁶ שרשב"י הוא ניצוץ של משה רבינו, וכמו"כ כל הדור שלו הוא בדוגמת הדור של משה רבינו.

וזו גם הסיבה לכך שמשוים את הגאולה העתידה לגאולת מצרים ("כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות") – כיון שדור הולך ודור בא¹⁷, אותו דור שהולך – בא, ובפרט בהנוגע לדרא דעקבתא דמשיחא והדור של יוצאי מצרים¹⁸,

שבקרוב ממש "יצאו ברכוש גדול", וכמ"ש בפרשה באופן ד"ד רמה",

ולאחמ"כ עוברים לפ' יתרו – ללימוד תורתו של משיח, וכמובא בקהלת¹⁹, שכל לימוד התורה בעולם הזה הוא הבל לגבי תורתו של משיח,

והולכים בשמחה ובטוב לבב, כיון שיקויים ה"ישקני מנשיקות פיהו"²⁰, ע"י ההכנה דיפוצו מעיינותיך חוצה בסיום זמן הגלות שיהי' בקרוב ממש, וכלשון הרמב"ם בהל' תשובה²¹ – "מיד הן נגאלין",

ע"י משיח צדקנו, אשר יהי' רבי, רב ונשיא (מלך)²², וילמד תורה את כל העם כולו²³.

(משיחת יו"ד שבט ה'תשכ"ח – בלתי מוגה)

13) שם, ט.	תורה וספר הליקוטים (להאריז"ל) שמות ג, ד.
14) ראה זח"ג נח, א. קנט, א.	19) קה"ר פי"א, ח. ועיין ג"כ שם פ"ב, א.
15) ראה לקו"ש ח"ב ע' 512 הע' 62.	20) שה"ש א, ב ובפרש"י.
16) עמה"מ סב, ד. וראה סידור שער הל"ג בעומר (דש, סע"ב. שז, רע"ב). ועוד.	21) פ"ז ה"ה.
17) ל' הכתוב – קהלת א, ד.	22) סהמ"צ להצ"צ מצות מינוי מלך.
18) שהדור דעקבתא דמשיחא הוא גלגול הדור דיוצאי מצרים – שער הגלגולים הקדמה כ'. לקוטי	23) ראה רמב"ם הל' תשובה ספ"ט. לקו"ת פ' צו יז, א. ובכ"מ.

המדור מוקדש לעיני האשה מרת **רבקה** בת הרה"ח ר' **צבי** ע"ה – נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב יה"ר שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה"ח ר' **שמואל** ש"י והרה"ח ר' **יעקב** ש"י **שפריצער**

היו יהודים שהוכרחו לרקוד – בלבוש "עור דוב" – לפני הגוי... הרי זו "הוכחה ברורה" שכך צריכה להיות הנהגה של יהודים!... ולכן, ממשיכים לטעון, כאשר מבקשים, ובפרט כאשר דורשים, מהקב"ה שתבוא הגאולה מיד, "משיח נאו" – הרי זה בניגוד לדרך שבה נהגו יהודים בדורות שלפנינו "לרקוד בפני הגוי"!

[. .] הנהגה כזו, ועוד במסוה של "יראת שמים", מוכרחת לבוא מה"קלוגינקער" [היצה"ד] בכבודו ובעצמו, היודע יפה להתעטף ב"איצטלא של קדושה"... כידוע פתגם החסידים ש"עשו" ה' לובש "א זיידענע קאפאטע מיט א גארטל" [=סירטוק של משי וחגור באבנט]...

יהודי שמתנהג ע"פ תורה יודע היטב ש"יהודי" ו"גלות" – הם דברים הפכיים! יהודי הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן, מקומו – אצל שולחן אביו המלך, וכאשר יהודי נמצא בגלות – אומרים: "אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹³!

ובנוגע לשיטתם אודות היחס כלפי הגוי – ישנו פס"ד ברור ברמב"ם באיזה ענין ואופן צריך להיות היחס של יהודי כלפי גוי: הרמב"ם¹⁴ פוסק שיהודי צריך להשתדל – בדרכי נועם ובדרכי שלום – לפעול על גוי שיקיים מצוות שנצטוו בני נח, ובהדגשה – ש"יעשה אותן מפני שצוה בהן הקב"ה בתורה! ולא לרקוד לפני הגוי מפני שכך עשו שלש מאות שנה לפני הדור דעקבתא דמשיחא!...

ומה שטוען שעדיין לא הגיע זמן הגאולה – הרי מפורש בגמרא¹⁵ "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וא"כ, תעשה

מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו, ואעפ"כ, בא יהודי שמאמין בה' ובתורתו, ולועג ומחרף "עקבות משיחך", ולא עוד אלא שמלביש זאת באיצטלא של "יראת שמים"!

אמנם, בימינו אלו – קם הדבר והי' לעובדה מציאותית: ישנם יהודים שומרי תומ"צ "אשר חרפו עקבות משיחך": כאשר יהודי אומר שנמצאים אנו בזמן ד"עקבות משיחך", הנה זה עומד אחר כתלנו" – אינם יכולים לסבול זאת, ועד שהם מחרפים ולועגים מזה! ולא עוד אלא שמחנכים ילדי ישראל ברוח זו – לחרף "עקבות משיחך", רחמנא ליצלן.

וכאשר שואלים אותם, היתכן, הרי האמונה בביאת המשיח היא מעיקרי הדת – יש להם תשובה מן המוכן: בודאי מאמינים הם בביאת המשיח [איך יתכן אחרת, הם הרי יהודים דתיים שאומרים "אני מאמין כו' בביאת המשיח"], אבל לפי דעתם, אין זה עדיין הזמן ד"עקבות משיחך", יש להמתין שנים רבות (רחמנא ליצלן) עד שתבוא הגאולה...

בודאי – אומרים הם – שסוף סוף, ברבות הימים, תבוא הגאולה; אבל עכשיו אין מה למהר... ובודאי שאין לדרוש מהקב"ה להוציא את בני" מהגלות, צריכים לשבת ולחכות, ובינתיים – "זאָלן אידן שטעקן אין גלות" [=שיהודים ישארו "תקועים" בגלות], רחמנא ליצלן! ומה צריכים לעשות – לרקוד לפני הגוי!

וגם טענה זו מלבישים הם באיצטלא של "יראת שמים": מכיון שלפני כמה מאות שנים

13) ברכות ג, סע"א.
14) הל' מלכים ספ"ח.

כל הנשים צדקניות

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יהי המלך"*

א. בהמשך להאמור לעיל¹ בנוגע לעבודת הנשים, היות ונותנים להן כח מיוחד וזכות מיוחדת, ואדרבה, הן סובלות פחות צרות מהיצר-הרע [.]. לכן מצפים מהן שודאי יעסקו ויפעלו ביתר שאת וביתר עז במבצע תפילין², ומצוה גוררת מצוה³ - בכל הענינים התלויים בהן, כולל גם ההשפעה על הבעל ועל הילדים, עד להשפעה גם על האחים ואפי' על ההורים.

ובפרט בעקבתא דמשיחא, שאזי "בת קמה באמה וכלה בחמותה"⁴ ו"נערים פני זקנים לבינו"⁴, וכידוע שישנו גם צד טוב בזה⁵, והוא - שגם אם אצל האמא או אצל חמותה חסר משהו בהנהגה דיראת שמים, היא (הבת או הכלה) אינה נבהלת מכך ו"קמה באמה" או "בחמותה", ומקפידה בעצמה ("זי ווערט פרומער") יותר מהן, בדרכי נועם ובאופן של כבוד (כיבוד אם) לאמה ולחמותה, וזה פועל גם על אמה וגם על חמותה שיהיו כמותה.

וכך מעמידות הנשים הצדקניות שבדורנו את "צבאות השם" שיוצאים מהגלות "על צבאותם"⁶ "ביד רמה"⁷, ע"ד שהי' ביציאת מצרים.

ב. והנה, על הפסוק⁸ "ותצאן כל הנשים אחר' בתפים ובמחולות" מפרש רש"י "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים, והוציאו תפים ממצרים".

ובזה ישנו דבר פלא וחידוש: הלשון בפסוק הוא "ותצאן כל הנשים", וע"כ אומר רש"י שמובטחות היו צדקניות שבדור⁹, ומכאן רואים ע"פ פשוטו של מקרא, שכל אשה - אפי' שלומית בת דברי שפירסמה הכתוב⁹ - היתה צדקנית!

והרי ישנה הבטחה בתורה ש"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁰, ואדרבה, אם אז, לפני מתן תורה, כל הנשים (ללא חילוק) היו צדקניות, וללא הבט על קושי השעבוד הי' אצולן בטחון מוחלט שיצאו משם בגאולה שלימה, שהרי הן ידעו שהגאולה תהי' באופן ד'ואחרי כן יצאו ברכוש גדול"¹¹, וכפי שמשנה גילה באומרו "לא תשאר פרסה"¹² ו"בנערינו

תשובה ואז תבוא הגאולה!... הוא זה שמעכב את ביאת משיח!... אלא שגם "גדלות" זו לא צריכים לתת לזו!...

וכאמור, לפני שמונים שנה לא היו יכולים לשער שיהי' מצב ד"אשר חרפו עקבות משיחך" ע"י יהודים שומרי תומ"צ, וא"כ, העובדה שבימינו אלו רואים זאת במוחש - מהוה הוכחה נוספת שדורנו זה הוא אכן הדור השני שאודותיו מדובר בשיחה הנ"ל, דור האחרון ממש, שאז צריכים לעבור גם את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך"!... וכמפורש בחז"ל¹⁵: "אם ראתי דור אחר דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח!"

ולא עוד אלא שבודאי שסוכ"ס "יערה עליו רוח ממרום"¹⁶, ויחזור בתשובה - בין אם רצונו בכך ובין אם לאו... ובלשון הידוע¹⁷: "כופין אותו עד שיאמר רוצה אני", ואז - קרינו בו "יקריב אותו לרצונו"¹⁸, היינו שזוהב את יצרו ונפשו הבהמית, ושב בתשובה אמיתית כו'.

- ג. והמעשה הוא העיקר - להוסיף בכל
- (15) יל"ש עמוס רמז תקנט.
 - (16) ע"פ ל' הכתוב - ישע"י לב, ט.
 - (17) ר"ה ו, א. ושי"נ. רמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ד הט"ז. תו"כ ופרש"י ויקרא א, ג.
 - (18) ויקרא שם.

הפעולות דהפצת התורה והיהדות, כולל - הפעולה על אומות העולם שיקיימו מצוות שנצטוו בני נח.

וע"י מעשינו ועבודתינו בכל ענינים הנ"ל - ממהרים ומזרזים את קיום הבקשה והדרישה של בני": "אל תחרש ואל תשקוט א-ל", ובפשטות - שתיכף ומיד "יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו . . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, וילחם מלחמות ה' . . . ובנה מקדש במקומו (ואח"כ) וקבץ נדחי ישראל"¹⁹.

ובנקודת הענין - "לאלתר לתשובה", אצל כאו"א מישאל, ובלשון הידוע²⁰: "שיפעלו הדברים בי ובהשומעים", ועי"ז - "לאלתר לגאולה"²¹, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, תיכף ומיד ממש.

כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן "לכתחילה אריבער". אח"כ צוה להש"ץ שי' לנגן "יהי רצון כו' שיבנה בית המקדש במהרה בימינו". ואח"כ התחיל לנגן "ניעט ניעט ניקאוּאָ".

אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה.

- (19) רמב"ם הל' מלכים ספי"א.
- (20) ראה לקו"ש חט"ז ע' 42 הע' 12.
- (21) אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ה ס"ע שסא ואילך. ועוד.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת ר' יוסף אורי' לב בן משה באר ע"ה ולעילוי נשמת אשתו מרת חשא בת נטע אורי ע"ה זיסק יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחת זיסק שיחיו - לברכות עד בלי די

(* מובאת בעריכה מחודשת עם מראי-מקומות בשולי-הגליון. המו"ל.

(1) שיחת יו"ד שבט ד.

(2) ראה שיחת ש"פ תשא ה'תשמ"א (הוגהה ע"י כ"ק אד"ש מה"מ באידית ונדפסה בתרגום ללה"ק ב"יחי המלך" קמב ע' 3 ואילך): "(גם) נשים משתתפות במבצע תפילין, להשפיע על אנשים שיניחו תפילין".

(3) אבות פ"ד מ"ב. אדר"נ כה, ד. תנחומא תצא ג.

(4) סוטה מט, ב.

(5) ראה ע' 12 בגליון הקודם (שלו) סעיף ה'

ובהנשמן שם בהע' 25.

(6) בא יב, נא.

(7) בשלח יד, ח.

(8) שם טו, כ.

(9) פרש"י אמור כד, יא. וראה 'התוועדיות' תשמ"ז ח"ג ע' 432.

(10) מיכה ז, טו.

(11) לך טו, יד.

(12) בא י, כו.

גמר הנצחון דמלחמת בית דוד

. . ובזה ניתוסף עילוי מיוחד בדורות האחרונים – שנתגלתה סוגלתה המיוחדת של כ"ף מרחשון (שמתברך משבת פרשת וירא ח"י מרחשון) בהולדת אדנ"ע ביום זה (בשנת כתר"א¹), שבו "מזלו גובר"²:

מעניינו העיקריים של אדנ"ע – כפי שראו כבר בקטנותו, כמארז"ל "בוצין בוצין מקטפי ידיע", ועאכו"כ לאחר שנתגדל ועד שנתמנה לנשיא בישראל³ – ההשתדלות המיוחדת בהענין ד"וירא אליו ה'" (לא רק בנוגע לעצמו⁴, אלא גם) אצל כאו"א מישראל, כמודגש בהחידוש שלו ביסוד ישיבת תומכי תמימים⁵, ישיבה⁶ שלומדים בה "תורה הנגלית ותורת החסידות תמימה"⁷, ובאופן שלימוד תורת החסידות הוא "בעינין הטוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלימוד הסוגיות בגליא שבתורה"⁸, ש"החסידות יבינו כמו שמבינים ענין בנגלה"⁹ – שע"ז נעשה (מעין ודגמת) הענין ד"וירא אליו ה'", שעניני אלקות המתבארים בתורת החסידות¹⁰ ("דע את אלקי אביך"¹¹) באים בראיית עיני השכל.

ועוד והוא העיקר – שזוהי ההכנה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו¹², שאז יהי לימוד פנימיות התורה (ידיעת אלקות) בתכלית השלימות, כמ"ש¹³ "ישקני מנשיקות פיהו", "שיהי' הדיבור עמנו פה אל פה"¹⁴, כיון ש"תורה חדשה מאתי תצא"¹⁵, "מאתי" ממש, ולימודה יהי' באופן ש"לא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי"¹⁶, ויתירה מזה, באופן של ראי', "וירא אליו ה'", "והיו עיניך רואות את מוריד", בראי' חושית.

וגם ענין זה מודגש בפעולתו של אדנ"ע ביסוד ישיבת תומכי תמימים – כמבואר בשיחתו

- 1) שיש בזה שני כפ"ין, שהוא רומז לכתרא עלאה (קונטרס "חנוך לנער" ע' 8).
- 2) ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח, ובקה"ע שם.
- 3) לאחר הסלקות אביו, אדמו"ר מהר"ש ב"ג תשרי תרמ"ג* – שבשנה זו התחילה שנת המאה ועשר להתחלת נשיאותו.
- 4) כמודגש גם בפתגמו הידוע שכאשר יושב בחדרו ולומד "לקוטי תורה" אזי "ידעתיו היותיו" (ראה סה"ש הש"ת ע' 26. תש"ג ע' 63. תש"ה ע' 85).
- 5) להעיר מהשייכות ד"תמים" למצות מילה – כמ"ש "התהלך לפני והי' תמים" ע"י המילה (לך לך יז, א ובפרש"י).
- 6) מלשון "יושב ועוסק בתורה", היינו, שהעסק בתורה גם בפנימיות התורה הוא באופן של התיישבות.
- * ולהעיר שהזואנר הראשון שאמר ברבים (בליל ב' דזוג הסוכות תרמ"ג) הוא ד"ה כתר יתנו לך (קונטרס "חנוך לנער" ע' 11).
- 7) שיחת ליל שמח"ת תרנ"ט – "התמים" ח"א ע' כה. ועוד.
- 8) שם ע' כג.
- 9) שם ע' כד.
- 10) ובפרט במאמרי החסידות שלו, שבהם בולט ומורגש ביותר הרחבת הביאור בהבנה והשגה, ועד שנקרא ע"י חסידים הראשונים בתואר "הרמב"ם של תורת החסידות" (לקו"ד ח"ב קצו, א. וראה גם ספר-השיחות תנש"א ח"א ע' 18-117).
- 11) דה"א כ"ח, ט. וראה תניא קו"א קנו, ב. ועוד.
- 12) ראה אגה"ק דהבעש"ט הידועה – כ"ש בתחלתו. ובכ"מ.
- 13) שה"ש א, ב ובפרש"י.
- 14) צרור המור עה"פ.
- 15) ישע"י נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.
- 16) ירמ' לא, לג.

(אליו), והן בנוגע לכל העולם . . בפועל ממש, בעולם העשי' הגשמי, כמ"ש "וידע כל פעול כי אתה פעלתו", שבכל דבר שבעולם יהי' ניכר ש"אתה פעלתו", ועד ש"לעתיד לבוא תאנה צוחת כו"⁴⁶, וגם בדומם, "אבן מקיר תזעק"⁴⁷, ועאכו"כ בנוגע לבנ"י שמכריזים וזועקים "הנה אלקינו זה"⁴⁸.

וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתיתו, שמשתוקק לסעודה דליותו ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דליותו ושור הבר ויין המשומר, ובמילא, טוען להקב"ה שאינו יכול לקיים המצוה ד"ואכלת ושבעת וברכת"⁴⁹ לאמיתתה עד שהקב"ה ישיבנו על שולחנו להסעודה דלעתיד לבוא, ותיכף ומיד ממלא הקב"ה בקשתו – בהסעודה דיום הש"ק⁵⁰ (ובפרט סעודה שלישית הקשורה עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי⁵¹) פרשת וירא, כדרשת חז"ל⁵² "מאי דכתיב (בפרשת וירא⁵³) ויגדל הילד ויגמל, עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלין ושותין . . אומר לו (הקב"ה) לדוד טול (כוס של ברכה) וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר⁵⁴ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

והעיקר – שכל זה יהי' בגלוי ובפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה"⁵⁵, "הנה זה (המלך המשיח) בא"⁵⁶, והנה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("הקיצו ורננו שוכני עפר"⁵⁷), ו"הנה אלקינו זה גו' זה הוי' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו"⁴⁸, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה בגלוי ובפועל ממש שאז מברכים עליו: "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה". (קטעים משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב – מוגה)

46) מדרש תהלים מזמור עג בסופו.	ומנוחה לחיי העולמים".
47) חבקוק ב, יא.	51) ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך. וש"נ.
48) ישע"י כה, ט. וראה תענית בסופה.	52) פסחים קיט, ב.
49) עקב ח, יו"ד.	53) כא, ח.
50) ששייכת להגאולה, כמ"ש בברכת המזון (דיום השבת*) "והראנו . . בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך", "הרחמן הוא יניחלנו ליום שכולו שבת	54) תהלים קטז, יג.
(* נוסף על החיוב דהוכיח ימלכות בית דוד בבונה ירושלים ברכת המזון שבכל יום (ברכות מז, ב).	55) ראה תענית שם. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.
	56) שה"ש ב, ח. ובשה"ר עה"פ.
	57) ישע"י כו, יט.

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנציץ נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש – אחר תצות היום – ה'תשס"ב יד"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

הידועה¹⁷ בענין "כל היוצא למלחמת בית דוד", שתלמידי תומכי תמימים הם "חיילי בית דוד" שיוצאים למלחמת בית דוד נגד אלו "אשר חרפו עקבות משיח¹⁸", ובלשון הרמב"ם בהלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח¹⁹: "ילחם מלחמות ה'" עד ש"נצח", כמרומז גם בהמשך הכתובים ד"אשר חרפו עקבות משיח" – "ברוך ה' לעולם **אמן ואמן**²⁰, ש"אמן" (ועאכו"כ ב"פ אמן) מורה על הנצחון במלחמה²¹, שע"ז נעשה ביאת וגילוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

ובהדגשה יתירה בדורנו זה – דור השלישי²² לאדנ"ע ולתלמידיו חיילי בית דוד, שבו **מסתיימת ונשלמת** עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין **שכבר נסתיימה ונשלמה** כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ועאכו"כ לאחר המשיך העבודה דחיילי בית דוד בהפצת המעיינות חוצה במשך ארבעים שנה, באופן ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"²³.

ובדורנו זה נמצאים כבר בשנת הצדיק – לאחר סיום שנת הפ"ט, הקשורה עם מזמור פ"ט, שסיומו וחזרתו "אשר חרפו עקבות משיח", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", גמר הנצחון דמלחמת בית דוד, ומתחילה התקופה השייכת למזמור צדי"ק, שסיומו וחזרתו "ויחי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידינו **כוננהו**", דקאי על בית המקדש דלעתיד²⁴, "מקדש אדני-**כוננו** ידיך"²⁵.

כבר נתקיים "ובקשו את ה"א ואת דוד מלכם"

. . ויש להוסיף, שכיון שחודש מרחשון הוא החודש **הראשון** לעבודה בעולם לעשות לו ית' דירה בתחתונים, ה"ה כולל גם החדשים שלאחריו, ובמילא, כ"ף מרחשון, הכתר דמרחשון, כולל גם הכתר החדשים שלאחריו: הכתר **החודש כסלו**, שסיומו בימי חנוכה, חנוכת המזבח והמקדש²⁶, ונס השמן, שקשור גם עם פנימיות התורה, שמן שבתורה²⁷,

(17) שיחת שמח"ת תרס"א – לקו"ד ח"ד תשפ"ג, ב ואילך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואילך.
 (18) תהלים פט, נב.
 (19) ספ"א.
 (20) שם, נג.
 (21) ראה נזיר בסופה. וש"נ.
 (22) להעיר ממ"ש "עטרת זקנים **בני בנים**" (משלי יז, ו. וראה אבות פ"ו, ת. ב"ר פס"ג, ב). "לא ימוש מפך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך גו' מעתה ועד עולם" (ישעי' נט, כא. וראה ב"מ פה, א).
 (23) תבוא כט, ג.
 (24) מדרש תהלים עה"פ.
 (25) בשלח טז, יז.
 (26) להעיר ממ"ש במדרש "יל"ש מ"א רמז קפד) ש"בכ"ה בכסלו נגמר מלאכת המשכן ועשה מקופל עד אחד בניסן. . ומעתה הפסיד כסלו שגמרה בו המלאכה, אמר הקב"ה עלי לשלם, מה שלם לו הקב"ה, חנוכת חשמונאי, ומסיים: "וכן **מרחשון** (שבו נשלם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחריו) עתיד הקב"ה לשלם לו" – בחנוכת ביהמ"ק השלישי שתהי' בחודש מרחשון.
 ולהעיר גם מהשייכות לפרשת וירא – שבסיומה נאמר "בהר ה' יראה", ה' יבחר ויראה לו את המקום הזה להשרות בו שכנתו ולהקריב כאן קרבנות" (כב, יד ופרש"י).
 (27) ראה בארוכה אמ"ב שער הק"ש פנ"ד ואילך. ועוד.

שנתגלתה בתורת החסידות בחודש כסלו²⁸; הכתר **החודש טבת**²⁹ – "ירח שהגוף נהנה מן הגוף"³⁰, שרומז על ההנאה מהגוף שלמעלה, יש האמיתית, מהגוף שלמטה, יש הנברא³¹; והכתר **החודש שבט**³², שהעשירי שבו יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ש"כל³³ מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו. . מתגלה ומאיר. . ופועל ישועות בקרב הארץ"³⁴; וכן הכתר החדשים שלאח"ז עד לסיומה של שנת הצדיק³⁵ ב"מעשה ידינו כוננהו", בנין ביהמ"ק השלישי ע"י המלך המשיח, "מלך מבית דוד"³⁶ (שי"זה **בכתר** מלכות. . לו ולבניו. . עד עולם"³⁷) ש"בונה המקדש"³⁸ – תיכף ומיד ממש. . כיון **שכבר נתקיים** מ"ש³⁹ "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם" (כפי שאמרנו בקידוש לבנה חודש מרחשון⁴⁰, ובתוספת "אמן"⁴¹, שמורה על הקיום בפועל ממש⁴²).

בסגנון דפ' השבוע – רק לקבל ההתגלות ד"וירא"

ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בחי' היחידה) שבכאור"א מישר אל, **קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו** (יחידה הכללית) – כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁴³, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁴⁴, ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', הי' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח⁴⁵ שבדורנו, שכבר נסתיימו ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק **המציאות** דמשיח, אלא) גם **ההתגלות** דמשיח, ועכשיו צריכים רק **לקבל** פני משיח צדקנו בפועל ממש!

ובסגנון דפרשת השבוע – שצריכים רק **לקבל** ההתגלות ד"וירא אליו ה", הן בנוגע לבנ"י

(28) כולל ובמיוחד כ"ף כסלו שבו נשלמה הגאולה די"ט כסלו, ר"ה לחסידות.
 (29) ולהעיר, ש"כ"ף בו הוא יום ההילולא דהרמב"ם ז"ל. שסיום וחזרתם ספר ההלכות שלו הוא בהלכות מלך המשיח.
 (30) מגילה יג, א.
 (31) ראה לקו"ש חט"ו ע' 382 ואילך.
 (32) חודש ה"א ("עשתי עשר חודש") – שקשור עם בחי' **הכתר** שלמעלה מעשר ספירות.
 (33) תניא אגה"ק סז"ך-יב"ח.
 (34) **ובכ"ף** בו נשלמו עשר ימים (מספר שלם) להעילוי והשלימות דעשירי שבו.
 (35) בהכתר חודש ניסן – ביום עשתי עשר יום, שקשור עם בחי' הכתר (כנ"ל הערה 32).
 (36) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.
 (37) שם פ"א ה"ז.
 (38) שם רפ"א.
 (39) הושע ג, ה.
 (40) ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 66 ואילך.
 (41) ר"ת "א-ל מלך נאמן" (שבת קיט, ב. סנהדרין קי, סע"ב ואילך).
 (42) ראה חדא"ג מרש"א לסנהדרין שם.
 (43) פ"י הברטנורא למגילת רות.
 (44) ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע'. ועוד.
 (45) יחידה הכללית, שמאירה ומתגלה בנשמתו של נשיא הדור, שכולל את כל נש"י שבדור (ראה ד"ה פדה בשלום בעשירי תשובה לאדהאמ"צ פ"ב).